Lietas Nr. 11091028313
Lietas arhīva Nr. K30-0412-14/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 2.janvārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs,

tiesas sēdes sekretāre M.Daugule,

tulce J.Terehova, L.Potapenko

piedaloties prokuroram K.Zgirskim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un

Aprakstošā daļa

konstatēja

[1] /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 /pers. B/, atrodoties/adrese/, pamanīja mazgadīgo /pers. D/, kurš turēja rokā savā lietošanā esošo mobilo telefonu

,,Iphone 3", kas pieder /pers. E/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, mantkārīga nolūka vadīts, /pers. B/ piegāja pie /pers. D/ un no rokām viņam izrāva mobilo telefonu ,,Iphone 3" Ls 100 vērtībā ar maciņu Ls 7 vērtībā un no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbēga. Tādā veidā /pers. B/ nozaga /pers. E/ piederošo mantu Ls 107 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[2] /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2013.gada 8.marta ap plkst.17.00 /pers. B/ un /pers. C/, atrodoties Rīgā, Brantkalna ielā 5 pie Purvciema vidusskolas stadiona, pamanīja mazgadīgos /pers. F/ un /pers. G/. /pers. B/ un /pers. C/ piegāja pie viņiem un uzsāka sarunu, lai /pers. F/ un /pers. G/ pieraksta viņu mobilo telefonu numurus. /pers. F/ un /pers. G/ izņēma no kabatām savā lietošanā esošos mobilos telefonus un ierakstīja numurus. Pēc tam /pers. B/ un /pers. C/, realizējot savu noziedzīgo nodomu, mantkārīga nolūka vadīti, personu grupā, no /pers. F/ rokām izņēma mobilo telefonu ,,Samsung C3300" Ls 34 vērtībā, kas pieder /pers. H/, un no /pers. G/ rokām izņēma mobilo telefonu ,,Nokia 203" Ls 80 vērtībā, kas pieder /pers. I/. /pers. B/ un /pers. C/ mobilos telefonus neatdeva un no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja. Tādā veidā /pers. B/ un /pers. C/ personu grupā nozaga /pers. H/ piederošo mantu Ls 34 vērtībā un /pers. I/ piederošo mantu Ls 80 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[3] /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2013.gada 11.martā ap plkst.13.00 /pers. B/, atrodoties Rīgā, Ilūkstes ielā 103/2 mājas pagalmā, pamanīja mazgadīgo /pers. J/, kurš turēja rokā savā lietošanā esošo mobilo telefonu ,,Prestigio 4300", kas pieder /pers. K/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, mantkārīga nolūka vadīts, /pers. B/ no mugurpuses pieskrēja pie /pers.J/un no rokām viņam izrāva mobilo telefonu ,,Prestigio 4300" Ls 109 vērtībā. Pēc tam /pers. B/ no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbēga. Tādā veidā /pers. B/ nozaga /pers. K/ piederošo mantu Ls 109 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[4] /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbības piedraudējumu (laupīšana), šādos apstākļos.

2013.gada 26.janvārī ap plkst.17.10 /pers. C/, atrodoties Rīgā, Andromedas gatvē 3, nolēma aplaupīt /pers. M/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, mantkārīga nolūka vadīts, /pers. C/ piegāja pie /pers. M/, pielika viņai pie kakla nazim līdzīgu priekšmetu un pieprasīja /pers. M/, vai viņai ir zelta vērtslietas un nauda. /pers. M/, baidoties par savu dzīvību un veselību, atbildēja, ka viņai makā ir tikai Ls 5. Pēc tam /pers. C/ pārmeklēja /pers. M/ jakas kabatas, kur atrada mobilo telefonu ,,Samsung Galaxy" Ls 226 vērtībā. Pēc tam /pers. C/, nolaupot mobilo telefonu ,,Samsung Galaxy", no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbēga. Tādā veidā /pers. C/ nolaupīja /pers. M/ piederošo mantu Ls 226 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

[5] /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana) šādos apstākļos.

2013.gada 28.janvārī ap plkst.15.50 /pers. C/, atrodoties Rīgā, Stirnu ielā 5 mājas pagalmā, pamanīja nepilngadīgo /pers. N/, kurš turēja rokā mobilo telefonu ,,Prestigio Multiphone PAP 4300 DUO", kas pieder /pers. P/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, mantkārīga nolūka vadīts, /pers. C/ piegāja pie /pers. N/ un pieprasīja atdot telefonu. Pēc tam /pers. C/ ar vienu roka satvēra /pers. N/ aiz muguras, bet ar otru roku izrāva /pers. N/ no rokām mobilo telefonu ,,Prestigio Multiphone PAP 4300 DUO" Ls 110,40 vērtībā, kurā atradās atmiņas karte ,,32 GB Kingston" Ls 13,90 vērtībā, un nogāza /pers. N/ uz zemes. /pers. N/, guļot ar muguru pret zemi, mēģināja apturēt /pers. C/, satverot viņu aiz kājas, bet /pers. C/ ne mazāk kā divas reizes ar dūri iesita /pers. N/ pa seju un no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbēga. Tādā veidā /pers. C/ nolaupīja /pers. P/ piederošo mantu Ls 124,30 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

[6] /pers. C/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos

2013.gada 8.martā ap plkst 17.00 /pers. B/ un /pers. C/, atrodoties Rīgā, Brantkalna ielā 5 pie Purvciema vidusskolas stadiona, pamanīja mazgadīgos /pers. F/ un /pers. G/. /pers. B/ un /pers. C/ piegāja pie viņiem un uzsāka sarunu, lai /pers. F/ un /pers. G/ pieraksta viņu mobilo telefonu numurus. /pers. F/ un /pers. G/ izņēma no kabatām savā lietošanā esošos mobilos telefonus un ierakstīja numurus. Pēc kā /pers. B/ un /pers. C/, realizējot savu noziedzīgo nodomu, mantkārīga nolūka vadīti, personu grupā, no /pers. F/ rokām izņēma mobilo telefonu ,,Samsung C3300" Ls 34 vērtībā, kas pieder /pers. H/, un no /pers. G/ rokām izņēma mobilo telefonu ,,Nokia 203" Ls 80 vērtībā, kas pieder /pers. I/. /pers. B/ un /pers. C/ mobilos telefonus neatdeva un no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja. Tādā veidā /pers. B/ un /pers. C/ personu grupā nozaga /pers. H/ piederošo mantu Ls 34 vērtībā un /pers. I/ piederošo mantu Ls 80 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[7] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 un 2013.gada 11.martā ap plkst.13.00, par kuriem paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora, aizstāvja, apsūdzētā /pers. B/ viedokli, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā par nodarījumiem 2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 un 2013.gada 11.martā ap plkst.13.00, par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, nav nepieciešama. Līdz ar to tiesa spriedumā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu par šiem nodarījumiem neizdara pierādījumu uzskaitījumu un to analīzi. Tiesa, pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, ņem vērā to, ka apsūdzētais /pers. B/ atzīst savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās par nodarījumiem 2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 un 2013.gada 11.martā, par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un tās apsūdzētajam ir saprotamas. Kā arī tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina viņam celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā /pers. B/ vainu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 un 2013.gada 11.martā.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ izdarīto darbību 2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 un 2013.gada 11.martā juridisko kvalifikāciju, tiesa secina, ka apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi katrs kvalificēts pareizi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais ar savām darbībām izdarījis svešas mantas nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā. Apsūdzētā /pers.B/vaina noziedzīgo nodarījumu 2013.gada 8.martā ap plkst.14.00 un 2013.gada 11.martā izdarīšanā ir pierādīta.

[8] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.17.00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.17.00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, neatzina.

Lai arī apsūdzētais /pers. B/ atzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.marta ap plkst.17.00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, tiesa par šo nodarījumu lietā veica pierādījumu pārbaudi, jo /pers. C/

tiesas sēdē savu vainu par šī nodarījuma izdarīšanu neatzina.

2013.gada 6.septembra tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.panta pirmo daļu un 462.panta otro daļu prokurors grozīja /pers. G/ un /pers. C/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu 2013.gada 9.martā ap plkst.17.00, grozot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiku no 2013.gada 9.marta plkst.17.00 uz 2013.gada 8.marta plkst.17.00, bet nemainot nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Prokurors motivēja apsūdzības grozīšanu ar to, ka no lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka apsūdzētais /pers. G/ un /pers. C/ zādzību nelielā apmērā personu grupā izdarījuši nevis 2013.gada 9.martā ap plkst.17.00, bet gan 2013.gada 8.marta plkst.17.00.

Apsūdzētais /pers.B/tiesas sēdē liecināja, ka viņš pie Purvciema vidusskolas stadiona pamanījis divus mazgadīgus puišus. /pers. B/ piegājis tiem klāt un uzsācis sarunu. /pers. B/ paprasījis vienam no puišiem, lai iedod viņam mobilo telefonu, jo vajagot piezvanīt, un puisis arī iedevis viņam savu mobilo telefonu. Pēc tam /pers. B/ paprasīja arī otram puisim, lai viņš arī iedod savu mobilo telefonu, ko otrs puisis arī izdarījis. Pēc tam, kad abu puišu mobilie telefoni tika iedoti viņam, tad viņš aizskrējis prom kopā ar apsūdzēto /pers. C/. Apsūdzētais /pers. B/ nav vienojies ar /pers. C/ par šo telefonu zādzību, zādzību izdarījis viens pats.

Apsūdzētais /Pers.C/tiesas sēdē liecināja, ka viņš kopā ar apsūdzēto /pers. B/ pie Purvciema vidusskolas stadiona pamanījuši divus mazgadīgus puišus. Apsūdzētais /Pers.B/piegājis šiem puišiem klāt un kaut ko runājis, bet pēc mirkļa apsūdzētais /pers. B/ teica, ka jāskrien prom, ko viņš arī izdarījis, un kopā ar apsūdzēto /pers. B/ aizskrējis prom. Apsūdzētais /Pers.C/liecināja, ka viņš mobilos telefonus no mazgadīgajiem puišiem nav zadzis.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ un /pers. C/ vaina ir pierādīta ar šādiem pierādījumiem.

Ar faktiem, kas konstatēti /pers. H/ iesnieguma protokolā (2.sējums, lietas 54,lapa);

Ar faktiem, kas konstatēti notikuma vietas apskates protokolā un shēmā (2.sējums, lietas 56.-57.lapa);

Ar cietušā /pers. H/ liecībām pirmstiesas procesā (2.sējums, lietas 59.-60.lapa) un tiesas sēdē;

Ar nepilngadīgā cietušā /pers. F/ liecībām (2.sējums, lietas 64.-6S., 68., 71.lapa);

Ar faktiem, kas konstatēti protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, kur cietušais /pers. F/

atpazīst /pers. B/ (2.sējums, lietas 66.1apa);

Ar faktiem, kas konstatēti protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, kur cietušais /pers. F/

atpazīst /pers. C/ (2.sējums, lielas 69.lapa);

Ar faktiem, kas konstatēti /pers. I/ iesnieguma protokolā (2.sējums, lietas 97.lapa);

Ar cietušās /pers. I/ liecībām pirmstiesas procesā (2.sējums, lietas 99.-100., 101.lapa) un tiesas sēdē;

Ar nepilngadīgā cietušā /pers. G/ liecībām (2.sējums, lietas 105.-106, 109, 112.lapa);

Ar faktiem, kas konstatēti protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, kur cietušais /pers. G/ atpazīst /pers. C/ (2. sējums, lietas 1 07 .lapa);

Ar faktiem, kas konstatēti protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, kur cietušais /pers. G/ atpazīst /pers. B/ (2. sējums, lietas 110.lapa);

Ar SIA „Latvijas Mobilais Telefons" 02.04.2013. vēstuli Nr.DI-201 3-03780 (2. sējums, lietas 1 20.- 1 21. lapa);

Ar liecinieces /pers. U/ liecībām pirmstiesas procesā (1.sējums, lietas 229.-230.lapa) un tiesas sēdē;

Ar apsūdzētā /pers. B/ liecībām pirmstiesas procesā (2.sējums, lietas 130.-13L, 133.-134.lapa) un tiesas sēdē;

Ar faktiem, kas konstatēti protokolā par /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas un fotofabulā (2.sējums, lietas 136. -138. lapa).

No cietušās /pers. I/ liecībām tiesas sēdē izriet, ka viņai ir dēls /pers. G/, dzimis 2003.gadā, kuram cietusī bija iedevusi lietošanā mobilo telefonu Nokia 203 sarkanā krāsā ar SIM karti ar telefona Nr./numurs/. 2013.gada 8.martā dēls pēcpusdienā pastāstījis mātei, ka šajā dienā ap plkst. 17:00 pie viņa un viņa drauga /Pers.F/Rīgā, Brantkalna ielā pienākuši divi nepazīstami vīrieši un pēc dažādu jautājumu uzdošanas pieprasījuši atdot viņu mobilos telefonus, sakot, ka tos atdos viņu vecakiem. Pēc tam abi vīrieši ar paņemtajiem mobilajiem telefoniem aizgājuši projām. Dēls bijis ļoti nobijies un uztraucies.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasīja cietušās /pers. I/ sniegtās liecības pirmstiesas procesā, jo cietusī neatcerējās pilnībā visus apstākļus, par kurām sniedza liecības pirmstiesas procesā. Pēc liecību nolasīšanas cietusī tās uzturēja pilnā apmērā.

Tādas pašas liecības kā tiesas sēdē cietusī /pers. I/ sniegusi arī pirmstiesas kriminālprocesā iesniegumā un cietušās liecībās.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu nolasīja nepilngadīgā cietušā /pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, jo no lietā esošās Rīgas 15.vidusskolas 2013.gada 14.oktobra izziņas Nr.1-26/271 izriet, ka, ņemot vērā zēna vecumposmu un personības īpatnības (jūtīgs, emocionāls), skolas psihologs uzskata, ka cietušajam nebūtu ieteicams piedalīties tiesas sēdē un klātienē tikties ar aizdomās turamo personu, jo tas var būt cietušajam emocionāli traumatiski un var atstāt negatīvu iespaidu uz zēna garīgo veselību.

No nepilngadīgā cietušā /pers. G/ liecībām pirmstiesas kriminālprocesā izriet, ka viņš 2013.gada 8.martā ap plkst.17:00 kopā ar

draugu /pers. F/ gājuši pa ielu Rīgā, Brantkalna ielā, un pie mājas Nr.5 viņiem pienākuši klāt divi nepazīstami vīrieši un uzsākuši sarunu, bet pēc dažiem jautājumiem šie vīrieši teikuši, lai viņi pieraksta viņu telefonu numurus. Cietušais //Pers.G, lai pierakstītu mobilo telefonu, izņēmis no kabatas savas mātes lietošanā iedoto mobilo telefonu Nokia 203 sarkanā krāsā. Tad viens no vīriešiem paņēma no cietušā rokām mobilo telefonu un ielika savā virsjakas kabatā, sakot, lai viņi iet projām stadiona virzienā. Arī nepilngadīgā cietušā /pers. G/ draugam /pers. F/ otrs vīrietis paņēmis no rokām viņa mobilo telefonu. Paši vīrieši pēc tam, kad paņēmuši mobilos telefonus, aizskrējuši projām.

Protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām nepilngadīgais cietušais /pers. G/ atpazina apsūdzēto /pers. C/ kā vīrieti, kurš viņam nozadzis mobilo telefonu, ko nepilngadīgais cietušais apstiprināja arī papildus nopratināšanas protokolā pirmstiesas kriminālprocesā.

Savukārt protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām nepilngadīgais cietušais /pers. G/ atpazina apsūdzēto /pers. B/ kā vīrieti, kurš nozadzis mobilo telefonu /pers. F/, ko nepilngadīgais cietušais apstiprināja arī papildus nopratināšanas protokolā pirmstiesas kriminālprocesā.

No cietušā /pers. H/ liecībām tiesas sēdē izriet, ka viņam ir nepilngadīgs dēls /pers. F/, un 2013.gada 8. vai 9.martā viņam piezvanījusi sieva /pers. I/, kura pateica, ka viņu dēls ir apzagts. Pēc notikušā cietušais /pers. H/ uzrakstīja policijai iesniegumu par notikušo zādzību. Liecināja, ka pirmstiesas procesā sniegtās liecības uztur.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasīja cietušā /pers. H/ sniegtās liecības pirmstiesas procesā, jo cietušais neatcerējās precīzu notikušā datumu, par ko sniedza liecības pirmstiesas procesā. Pēc liecību nolasīšanas cietušais tās uzturēja pilnā apmērā.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu nolasīja nepilngadīgā cietušā /pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, jo no lietā esošās Rīgas 74.vidusskolas 2013.gada 25.septembra izziņas izriet, ka /pers. F/ atkārtota tieša pratināšana tiesas sēdē var negatīvi ietekmēt zēna psihoemocionālo stāvokli. Līdz ar to tiesa atzina, ka nepilngadīgā cietušā /pers. F/ nepiedalīšanas tiesas sēdē ir attaisnota un pirmstiesas procesā sniegtās liecības ir nolasāmas tiesas sēdē.

No nepilngadīgā cietušā /pers. F/ liecībām pirmstiesas kriminālprocesā izriet, ka viņš 2013.gada 8.martā pēc plkst.16:30 saticis savu draugu /pers. G/, bet pēc tam gājuši pa ielu. Pie Purvciema vidusskolas pie viņiem pienākuši klāt divi nepazīstami vīrieši un uzsākuši sarunu, bet pēc dažiem jautājumiem šie vīrieši teikuši, lai viņi pieraksta viņu telefonu numurus. Nepilngadīgais cietušais /pers. F/, lai pierakstītu mobilo telefonu numurus, izņēmis no kabatas savu mobilo telefonu Samsung C 3300. Tad viens no vīriešiem paņēma no nepilngadīgā cietušā rokām mobilo telefonu, sakot, ka pārliecināsies, vai numurs pierakstīts pareizi, un sāka spaidīt tā pogas. Kā arī nepilngadīgais cietušais /pers. F/ liecināja, ka otrs vīrietis paņēmis mobilo telefonu no drauga /pers. G/ rokām. Tad nepilngadīgais cietušais /pers. F/ pastiepis roku, lai paņemtu savu telefonu atpakaļ, bet viņš to neatdeva. Pēc tam vīrietis, kas paņēmis viņa telefonu, teicis, lai viņš ar /pers. G/ iet uz Brantkalna ielas pusi. Paši vīrieši gājuši prom, pēc tam aizskrienot. Par notikušo nepilngadīgais cietušais /pers. F/ vēlāk izstāstījis savam tēvam.

Protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām nepilngadīgais cietušais /pers. F/ atpazina apsūdzēto /pers. B/ kā vīrieti, kurš nozadzis mobilo telefonu draugam /pers. G/, ko cietušais apstiprināja arī papildus nopratināšanas protokolā pirmstiesas kriminālprocesā.

Protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām nepilngadīgais cietušais /pers. F/ atpazina apsūdzēto /pers. C/ kā vīrieti, kurš nozadzis viņam mobilo telefonu, ko nepilngadīgais cietušais /pers. F/ apstiprināja arī papildus nopratināšanas protokolā pirmstiesas kriminālprocesā.

Notikuma vietas apskates protokolā ir konstatēts, ka Rīgā atrodas ceļa posms starp skolas žogu Brantkalna ielā 5 un garāžām Pūces ielā 32a, kurš ved no mājas Brantkalna ielā 2 uz Pūces ielu.

Lieciniece /Pers.U/tiesas sēdē liecināja, ka viņa ir apsūdzētā /pers. C/ draudzene, un 2013.gada janvārī apmēram 20-tajos datumos lieciniece ir uzdāvinājusi apsūdzētajam mobilo telefonu ar pieslēgumu LMT ar numuru /numurs/. Pieslēgumu lieciniece reģistrējusi uz sava vārda. Lieciniece liecināja, ka telefonu ar SIM karti ar pieslēgumu LMT ar numuru/numurs/ uzdāvinājusi /pers. C/, kurš to arī lietojis līdz 2013.gada marta vidum, kad /pers. C/ aizturējusi policija. Par to, ka /pers. C/ ir izdarījis mobilo telefonu zādzības lieciniece neko nav zinājusi. Liecinieces /pers. U/ liecības tiesas sēdē apstiprinās arī ar viņas liecībām pirmstiesas kriminālprocesā.

Tiesa uzskata, ka ar nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ liecībām, cietušā /pers. H/ un cietušās /pers. I/ liecībām, nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ protokoliem par /pers. C/ un /pers. B/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, liecinieces /pers. U/ liecībām un pārējiem krimināllietas materiāliem ārpus sapratīgām šaubām ir pierādīts, ka apsūdzētie /pers. B/ un /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās atklāti nolaupīja cietušajam /pers. H/ piederošo mobilo telefonu Samsung C 3300 ar SIM karti ar Zelta zivtiņas pieslēguma Nr./numurs/ Ls 34 vērtībā, un cietušajai /pers. I/ piederošo mobilo telefonu Nokia 203 sarkanā krāsā ar SIM karti ar telefona Nr./numurs/.

Tiesa ņem vērā to, ka nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ liecības ir detalizētas, saskanīgas, loģiskas, nepilngadīgo vecumam atbilstošas un nav savstarpēji izslēdzošas. Proti, abi nepilngadīgie cietušie neilgi pēc notikušajām zādzībām liecinājuši, ka zādzību izdarījuši divi vīrieši, kuri kopā piegājuši pie nepilngadīgajiem cietušajiem, kopīgi saskanīgi rīkojušies, jo abi vīrieši ar vienu un to pašu motivāciju uzsākuši sarunu ar cietušajiem, kā rezultātā atklāti nolaupīja nepilngadīgo cietušo vecākiem piederošos mobilos telefonus.

Tiesai nerodas šaubas par nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ liecību patiesumu, jo nepilngadīgie cietušie abus apsūdzētos līdz tam nav pazinuši un viņiem nav iemesla nepatiesi liecināt. Turklāt nepilngadīgie cietušie /pers. F/ un /pers. G/ ir atpazinuši abus apsūdzētos kā personas, kuras atklāti nolaupīja viņiem mobilos telefonus. Kā arī tiesa ņem vērā to, ka nepilngadīgie cietušie /pers. F/ un /pers. G/ liecības snieguši konsekventas gan pirmās nopratināšanas laikā, gan arī vēlāk uzrādīšanas atpazīšanai laikā un arī papildu nopratināšanas laikā pēc atpazīšanas izdarīšanas.

Nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ liecības apstiprina arī cietušā /pers. H/ un cietušās /pers. I/ liecības.

Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. B/ liecības pirmstiesas kriminālprocesā, jo kā aizdomās turētais apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka viņš kopā ar apsūdzēto /pers. C/ pie Purvciema vidusskolas stadiona pamanījuši divus mazgadīgus puišus, piegājuši tiem klāt un uzsākuši sarunu. /pers. C/ paprasījis vienam no puišiem, lai iedod viņam mobilo telefonu, jo vajagot piezvanīt, un puisis arī iedevis viņam savu mobilo telefonu. Pēc tam /pers. C/ paprasīja otram puisim, lai arī viņš iedod savu mobilo telefonu, ko otrs puisis arī izdarījis. Pēc tam, kad abu puišu mobilie telefoni tika iedoti viņam un /pers. C/, tad viņi abi ar apsūdzēto /pers. C/ pagriezušies un aizgājuši projām no notikuma vietas. Tiesa uzskata, ka nav būtiska nozīme tam, ka apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka tieši /pers. C/ paprasījis abiem nepilngadīgajiem cietušajiem, lai tie iedod viņam mobilos telefonus. Tiesa uzskata, ka ar abu nepilngadīgo cietušo liecībām un uzrādīšanas atpazīšanai protokoliem ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. C/ paņēmis mobilo telefonu no cietušā /pers. F/, bet apsūdzētais /pers. B/ paņēmis mobilo telefonu no cietušā /pers. G/. Tiesa apsūdzētā /pers. B/ liecības pirmstiesas procesā, ka tieši /Pers.C/paņēmis no abiem cietušajiem mobilos telefonus, vērtē kā mēģinājumu mazināt savas vainas smagumu.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ liecībām pirmstiesas kriminālprocesā ir lielāka ticamība, nekā apsūdzētā /pers. B/ liecībām tiesas sēdē, jo apsūdzētais /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā tika pratināts tikai dažas dienas pēc notikušās zādzības. Tiesa novērtē apsūdzētā /pers. B/ liecības tiesas sēdē, ka zādzību viņš izdarījis viens pats, nevis personu grupā ar /pers. C/, kā aizstāvības taktiku, lai mazinātu apsūdzības smagumu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ liecības tiesas sēdē, ka zādzību viņš izdarījis viens, ir pretrunā ar pārējiem pierādījumiem, tai skaitā paša liecībām pirmstiesas kriminālprocesā un nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ liecībām. Apsūdzētais /pers. B/ tiesas sēdē nesniedza ticamus paskaidrojumus, kāpēc viņa liecības atšķiras no pirmstiesas kriminālprocesa liecībām.

Līdzīgi tiesa novērtē apsūdzētā /pers. C/ liecības tiesas sēdē, neatzīstot vainu izdarītajā zādzībā. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. C/ liecības tiesas sēdē ir pretrunā ar pārējiem kriminālliet esošajiem pierādījumiem, tai skaitā, nepilngadīgo cietušo /pers. F/ un /pers. G/ liecībām, kuri liecināja, ka mobilos telefonus nolaupījuši tieši divi vīrieši. Apsūdzētā /pers. C/ tiesas sēdē sniegtās liecības, ka viņš nav izdarījis mobilo telefonu zādzību, nav apstiprinājušās ar citiem pierādījumiem. Tiesa novērtē apsūdzētā /pers. C/ liecības kā aizstāvības taktiku, bet šīs liecības neietekmē tiesas pārliecību, ka apsūdzētais /pers. C/ ir vainīgs zādzības izdarīšanā.

Turklāt tiesa uzskata, ka abu apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ darbības norāda uz to, ka viņiem bijis vienots nodoms izdarīt atklātu mobilo telefonu zādzību, jo abi apsūdzētie kopā piegājuši pie nepilngadīgajiem cietušajiem, sarunas laikā ar nepilngadīgajiem panākuši to, ka cietušie iedod viņiem mobilos telefonus, pēc tam, izmantojot situāciju, ka cietušie sava vecuma dēļ nav spējīgi izrādīt pretestību nolaupīšanai, atklāti nolaupījuši mobilos telefonus un no nodarījuma vietas aizgājuši. Līdz ar to tiesas ieskatā abu apsūdzēto /pers. C/ un /pers. B/ kopīgās darbības norāda uz viņu kopīgo nodomu, atklāti nolaupīt nepilngadīgo rīcībā esošos mobilos telefonus.

Tiesas ieskatā nav nozīmes tam, kur un pie kā pēc mobilo telefonu nolaupīšanas palika mobilie telefoni, proti, vai pie /pers. B/, vai /pers. C/, jo tas nemaina mobilo telefonu nolaupīšanas apstākļus un nodarījuma kvalifikāciju.

[9] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā 2013.gada 26.janvārī un 2013.gada 28.janvārī, par kuriem paredzēta atbildība Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, atzina pilnībā, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora, aizstāvja, apsūdzētā /pers. C/ viedokli, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā par nodarījumiem 22013.gada 26.janvārī un 2013.gada 28.janvārī, par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, nav nepieciešama. Līdz ar to tiesa spriedumā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu par šiem nodarījumiem neizdara pierādījumu uzskaitījumu un to analīzi. Tiesa, pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, ņem vērā to, ka apsūdzētais /pers. C/ atzīst savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās par nodarījumiem 2013.gada 26.janvārī u n 2013.gada 28.janvārī, par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un tās apsūdzētajam ir saprotamas. Kā arī tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā /pers. C/ vaina viņam celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā /pers. C/ vainu Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā 2013.gada 26.janvārī un 2013.gada 28.janvārī.

Vērtējot apsūdzētā /pers. C/ izdarīto darbību 2013.gada 26.janvārī u n 2013.gada 28.janvārī juridisko kvalifikāciju, tiesa secina, ka apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi katrs kvalificēts pareizi pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais ar savām darbībām izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana). Apsūdzētā /Pers.C/vaina noziedzīgo nodarījumu 2013.gada 26.janvārī un 2013.gada 28.janvārī izdarīšanā ir pierādīta.

[10] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet šī panta trešā daļa paredz, ka, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, savukārt, šī panta ceturtā daļa paredz, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[11] Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, nestrādā, dzīvojošs /adrese/, VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē no 08.10.2010., psihiatra uzskaitē nesastāv, agrāk sodīts, sodāmība dzēsta.

Tiesa, nosakot soda veidu par visiem trīs izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, to, ka nodarījumi ir vērsti pret īpašumu, to, ka tie izdarīti salīdzinoši neilgā laika posmā, kā arī to, ka tie izdarīti pret nepilngadīgajiem. Tāpat tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā personību, to, ka iepriekš ir sodīts. Minētais kopumā liecina, ka apsūdzētais savu mantisko tieksmju apmierināšanai izvēlās izdarīt noziedzīgus nodarījumus, nevis meklē veidus, kā līdzekļus nopelnīt likumīgā veidā. Tiesas ieskatā šāda apsūdzētā /pers. B/ rīcība ir vērtējama kā klaja sabiedrībā vispārpieņemto uzvedības normu, tajā skaitā likuma ievērošanas pienākuma ignorēšana.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka piemērotākais soda veids apsūdzētajam /pers. B/, kas sasniegtu Krimināllikumā noteikto soda mērķi, ir sods – brīvības atņemšana. Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanai alternatīva soda veida piemērošana šajā lietā nesasniegs soda mērķi, jo apsūdzētajam jāsaņem sods, kas ir samērīgs ar izdarītā nodarījuma raksturu un kaitīgumu. Turklāt tiesa norāda, ka apsūdzētajam sods tiek piemērots ne tikai, lai viņu sodītu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī, lai aizsargātu sabiedrības drošību un sabiedrības locekļi neciestu no jaunu mantiska un cita rakstura noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Līdz ar to tiesa, piemērojot brīvības atņemšanas sodu, vienlaikus vēlas panākt arī, lai apsūdzētais pārvērtētu savu prettiesisko rīcību, pilnībā apzinātos tās sabiedrisko kaitīgumu un turpmāk atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa uzskata, ka piespiedu darbs un naudas sods pilnībā nepanāktu soda mērķi, jo neaizsargātu sabiedrības drošību, un nepanāktu to, ka apsūdzētais pārvērtētu izdarītā noziedzīgā nodarījuma sabiedrisko kaitīgumu, lai turpmāk atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Savukārt naudas soda piespriešana tikai pasliktinātu apsūdzētā materiālo stāvokli un nesasniegtu soda mērķi, jo apsūdzētajam nav darba vietas un citi naudas līdzekļi, lai naudas sodu varētu samaksāt.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstams tas, ka viņš pilnībā atzina savu vainu par visu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, par kuriem celta apsūdzība tiesā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli ir atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas 2013.gada 8.martā ap plkst.17.00 izdarīts personu grupā.

Tiesa, nosakot /pers. B/ galīgo sodu par izdarītajiem nodarījumiem, ņem vērā Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumus soda noteikšanai par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, un, ņemot vērā nodarījumu raksturu, apsūdzētā personību un radītā kaitējuma apmēru, piemēro daļēju piespriesto sodu saskaitīšanu. Tiesa uzskata, ka šajā lietā nav lietderīgi piemērot visnelabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, jo apsūdzētais savu vainu atzinis, kā arī nav pamats piemērot vislabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, ietverot vieglāko sodu smagākajā, jo ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesa secina, ka soda izciešanā saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu ieskaitāms /pers. B/ aizturēšanas termiņš no 2013.gada 11.marta plkst.13.40 līdz 2013.gada 13.marta plkst.10.15, 2013.gada 13.marta plkst.12.30 līdz 2013.gada 14.martam un /pers. B/ atrašanās apcietinājumā no 2013.gada 14.marta līdz 2013.gada 19.jūnijam, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

[12] Par apsūdzētā /pers. C/ personību noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, nestrādā, dzīvojošs /adrese/, VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē no 10.05.2006. līdz 23.08.2010, psihiatra uzskaitē nesastāv, agrāk sodīts, sodāmība nav dzēsta, pēdējo reizi sodīts Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā 2013.gada 8.maijā ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un diviem mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu un sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadītāja tiesības uz trīs gadiem, IU „SV Transports" piedāvā un apņemas uzņemt /pers. C/ darbā par amata strādnieku, /pers. C/ kaimiņi Lubānas ielā 106, Rīgā raksturo /pers. C/ kā draudzīgu un izpalīdzīgu kaimiņu, ar kuru nav bijuši konflikti.

Tiesa, nosakot /pers. C/ soda veidu par visiem trīs izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, to, ka nodarījumi ir vērsti pret īpašumu, to, ka tie izdarīti salīdzinoši neilgā laika posmā, kā arī to, ka laupīšana 2013.gada 28.janvārī un zādzība 2013.gada 8.martā bija vērsta pret nepilngadīgajiem. Tāpat tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā personību, to, ka iepriekš ir sodīts un sodāmība nav dzēsta. Minētais kopumā liecina, ka apsūdzētais savu mantisko tieksmju apmierināšanai izvēlās izdarīt noziedzīgus nodarījumus, nevis meklē veidus, kā līdzekļus nopelnīt likumīgā veidā. Turklāt laupīšana 2013.gada 26.janvārī un 2013.gada 28.janvārī ir saistīta ar vardarbību un tās piedraudējumu. Tiesas ieskatā šāda apsūdzētā /pers. C/ rīcība ir vērtējama kā klaja sabiedrībā vispārpieņemto uzvedības normu, tajā skaitā likuma ievērošanas pienākuma ignorēšana.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka piemērotākais soda veids apsūdzētajam /pers. C/, kas sasniegtu Krimināllikumā noteikto soda mērķi, ir sods – brīvības atņemšana. Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanai alternatīva soda veida piemērošana šajā lietā nesasniegs soda mērķi, jo apsūdzētajam /pers. C/ jāsaņem sods, kas ir samērīgs ar izdarītā nodarījuma raksturu un kaitīgumu. Turklāt tiesa norāda, ka apsūdzētajam sods tiek piemērots ne tikai, lai viņu sodītu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī, lai aizsargātu sabiedrības drošību un sabiedrības locekļus, jo īpaši citus nepilngadīgos, un lai sabiedrības locekļi neciestu no jaunu mantiska un cita rakstura noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, jo īpaši tādu, kas saistīti ar vardarbību. Līdz ar to tiesa, piemērojot brīvības atņemšanas sodu, vienlaikus vēlas panākt arī, lai apsūdzētais pārvērtētu savu prettiesisko rīcību, pilnībā apzinātos tās sabiedrisko kaitīgumu un turpmāk atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, jo īpaši tādu, kas ir vērsti pret nepilngadīgajiem un kas ir saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu.

Tiesa uzskata, ka piespiedu darbs un naudas sods pilnībā nepanāktu soda mērķi, jo neaizsargātu sabiedrības drošību, un nepanāktu to, ka apsūdzētais pārvērtētu izdarītā noziedzīgā nodarījuma sabiedrisko kaitīgumu, lai turpmāk atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Savukārt naudas soda piespriešana tikai pasliktinātu apsūdzētā materiālo stāvokli un nesasniegtu soda mērķi, jo apsūdzētajam nav reālas darba vietas un citi naudas līdzekļi, lai naudas sodu varētu samaksāt.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstams tas, ka viņš pilnībā atzina savu vainu par abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, par kuriem celta apsūdzība tiesā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu un 2.punktu par /pers. C/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem ir atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un tas, ka noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kas izdarīts 2013.gada 8.martā ap plkst.17.00, izdarīts personu grupā.

Tiesa, nosakot /pers. C/ sodu par izdarītajiem nodarījumiem, ņem vērā Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumus soda noteikšanai par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, un, ņemot vērā nodarījumu raksturu, apsūdzētā personību un radītā kaitējuma apmēru, piemēro daļēju piespriesto sodu saskaitīšanu. Tiesa uzskata, ka šajā lietā nav lietderīgi piemērot visnelabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, jo apsūdzētais savu vainu atzinis par diviem noziedzīgajiem nodarījumiem, kā arī nav pamats piemērot vislabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, ietverot vieglāko sodu smagākajā, jo ir

konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi.

/pers. C/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pievienojot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa 2013.gada 8.maija sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitāms /pers. C/ aizturēšanas termiņš no 2013.gada 12.marta plkst.10.00 līdz 2013.gada 13.martam un /pers. C/ atrašanās apcietinājumā no 2013.gada 13.marta līdz 2014.gada 2.janvārim, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

[13] Ņemot vērā, ka apsūdzētajam /pers. B/ šajā lietā tiek noteikts sods, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, grozāms /pers. B/ 2013.gada 19.jūnijā piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā uz apcietinājumu, lai nodrošinātu sprieduma izpildi.

[14] Ņemot vērā, ka apsūdzētajam /pers. C/ šajā lietā tiek noteikts sods, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums, lai nodrošinātu to, ka apsūdzētais neizvairīsies no sprieduma izpildes, atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[15] Lietā pieteiktā cietušās /pers. P/ kaitējuma kompensāciju Ls 130,10 jeb 185,12 *euro* apmērā.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu un 352.panta pirmās daļas 1.punktu un 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzskata, ka cietušās /pers. P/ pieteiktā kaitējuma kompensācija ir apmierināma pilnā apmērā un tā piedzenama no apsūdzētā /pers. C/, jo ar lietā esošajiem pieradījumiem, t.i., cietušās nopratināšanas protokolu un preces pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.22097 (184.lapa 1.sēj.) ir pierādīts, ka laupīšanas rezultātā cietušajai radīts mantisks zaudējums Ls 130,10 jeb 185,12 *euro* apmērā, kas sastāv no nolaupītā telefona Prestigio MultiPhone 4300 DUO vērtības Ls 107,40, atmiņas kartes 32 GB Kingston Ls 13,90 vērtībā, Zelta Zivtiņas karte ar kredītu Ls 0,80 un Bite kartes atjaunošanas izdevumiem Ls 5 apmērā.

[16] Ņemot vērā to, ka cietušais /pers. H/ kaitējuma kompensāciju lietā pieteicis 2013.gada 31.oktobrī, tiesas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu uzskata, ka tā ir atstājama bez izskatīšanas, jo kaitējuma kompensācija lietā pieteikta pēc tiesas izmeklēšanas uzsākšanas.

[17] Lietā pieteiktā cietušās /pers. I/ kaitējuma kompensāciju apmērā kaitējuma kompensāciju Ls 80 jeb *euro* 113,83 apmērā.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu un 352.panta pirmās daļas 1.punktu un 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzskata, ka cietušās /pers. I/ pieteiktā kaitējuma kompensācija ir apmierināma pilnā apmērā un tā piedzenama no apsūdzētā /pers. C/ un /pers. B/, jo ar lietā esošajiem pieradījumiem, t.i., cietušās nopratināšanas protokolu un Tele 2 klienta līgumu Nr.R415718 (102.lapa 2.sēj.) ir pierādīts, ka laupīšanas rezultātā cietušajai radīts mantisks zaudējums Ls 80 jeb 113,83 *euro* apmērā, kas sastāv no nolaupītā telefona Nokia 203 vērtības Ls 80.

[18] Lietā pieteiktā cietušā /pers. K/ kaitējuma kompensāciju Ls 3,60 jeb 5,12 *euro* apmērā.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu un 352.panta pirmās daļas 1.punktu un 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzskata, ka cietušā /pers. K/ pieteiktā kaitējuma kompensācija ir apmierināma pilnā apmērā un tā piedzenama no apsūdzētā /pers. B/, jo ar lietā esošajiem pieradījumiem, t.i., cietušās nopratināšanas protokolu ir pierādīts, ka laupīšanas rezultātā cietušajai radīts mantisks zaudējums Ls 3,60 jeb 5,12 *euro* apmērā, kas sastāv no nolaupītās Amigo SIM kartes vērtības.

[19] Izlemjot jautājumu par advokāta darba samaksas piedziņu no apsūdzētā /pers. B/ Ls 170 jeb *euro* 241,88 apmērā un /pers. C/ Ls 240 jeb *euro* 341,49 apmērā, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzskata, ka tā piedzenamas no apsūdzētajiem valsts labā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta $6.^1$daļu apsūdzētajiem nosakāms labprātīgas izpildes termiņš sprieduma izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[20] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu uzskatāms, ka /pers. AG/ ir atdots mobilais telefons Sony Ericsson, kurš iegūts 12.03.2013., /pers. M/ mobilais telefons Samsung Galaxy, kas tika iegūts 20.02.2013., un /pers. K/ mobilais telefons Prestigio 4300, kas tika iegūts 11.03.2013.

[21] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu pie krimināllietas materiāliem glabājams kredīta līgums Nr.137-000593, aizdevuma līgums Nr.162-000160, kredīta līgums Nr.134-00567, SIM karte, kas tika izņemta 11.03.2013. no mobilā telefona „Prestigio", un CD ar videoierakstu, kas tika izņemts 01.02.2013.

[22] /pers. C/ un /pers. B/ spriedumu, ar kuru viņi atzīti par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.17:00 un par kuru paredzētā atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

/pers. C/ spriedumu, ar kuru viņš atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 26.janvārī un 2013.gada 28.janvārī un par kuriem paredzēta atbildība Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, var pārsūdzēt vai noprotestēt daļā par sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

/pers. B/ spriedumu, ar kuru viņš atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.14:00 un 2013.gada 11.martā un par kuriem paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, var pārsūdzēt vai noprotestēt daļā par sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 524., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.14:00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu brīvības atņemšana uz septiņiem mēnešiem.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.17:00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu brīvības atņemšana uz astoņiem mēnešiem.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 11.martā ap plkst.13:00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu brīvības atņemšana uz septiņiem mēnešiem.

Noteikt /Pers.B/par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, un, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt sodu brīvības atņemšana uz vienu gadu un diviem mēnešiem.

Ieskaitīt saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā /pers. B/ aizturēšanas termiņu no 2013.gada 11.marta plkst.13.40 līdz 2013.gada 13.marta plkst.10.15, 2013.gada 13.marta plkst.12.30 līdz 2013.gada 14.martam un /pers. B/ atrašanos apcietinājumā no 2013.gada 14.marta līdz 2013.gada 19.jūnijam, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Atzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 26.janvārī ap plkst.17:10, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu brīvības atņemšanu uz vienu gadu, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu.

Atzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 28.janvārī ap plkst.15:50, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu brīvības atņemšana uz vienu gadu, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu.

Atzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 8.martā ap plkst.17:00, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu brīvības atņemšana uz astoņiem mēnešiem.

Noteikt /Pers.C/par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, un, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt sodu brīvības atņemšana uz diviem gadiem un vienu mēnesi, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu un sešiem mēnešiem.

Noteikt Andrejam Pavlovam galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pievienojot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa 2013.gada 8.maija sprieduma, un sodīt /pers. C/ ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un diviem mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu un sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadītāja tiesības uz trīs gadiem.

Ieskaitīt saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā /pers. C/ aizturēšanas termiņu no 2013.gada 12.marta plkst.10.00 līdz 2013.gada 13.martam un /pers. C/ atrašanos apcietinājumā no 2013.gada 13.marta līdz 2014.gada 2.janvārim, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Grozīt /Pers.B/, personas kods /personas kods/, 2013.gada 19.jūnijā piemēroto drošības līdzekli nodošana policijas uzraudzībā uz apcietinājumu, kuru atcelt, spriedumam stājoties spēkā.

Atstāt negrozītu /pers. C/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli apcietinājumu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajai /pers. P/, personas kods /pers.kods/, kaitējuma kompensāciju 185,12 *euro* apmērā (Ls 130,10) apmērā.

Atstāt bez izskatīšanas cietušā /pers. H/ 2013.gada 31.oktobra kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajai /pers. I/, personas kods /personas kods/, kaitējuma kompensāciju *euro* 113,83 (Ls 80) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. K/, personas kods /personas kods/, kaitējuma kompensāciju *euro* 5,12 (Ls 3,60) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā izdevumus par advokāta darba samaksu *euro* 241,88 (Ls 170) apmērā, nosakot /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu sprieduma izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu - 30 dienas no

sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā izdevumus par advokāta darba samaksu *euro* 341,49 (Ls 240) apmērā, nosakot /pers. C/ labprātīgas izpildes termiņu sprieduma izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzskatīt par atdotu: /pers. AG/ mobilo telefonu Sony Ericsson, kurš iegūts 12.03.2013., /pers. M/ mobilo telefonu Samsung Galaxy, kas tika iegūts 20.02.2013.; /pers. K/ mobilo telefonu Prestigio 4300, kas tika iegūts 11.03.2013.

Glabāt pie krimināllietas materiāliem lietiskos pierādījumus un dokumentus – kredīta līgumu Nr.137-000593, aizdevuma līgumu Nr.162-000160, kredīta līgumu Nr.134-00567, SIM karti, kas tika izņemta 11.03.2013. no mobilā telefona „Prestigio", un CD ar videoierakstu, kas tika izņemts 01.02.2013.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2014.gada 24.janvāris.

Tiesnesis Z.Dundurs